

tinget gaaet med paa saadanne Hovedpunkter som Præstens Forbliven i Skolekommissionen som født Medlem, Lærernes Udelukkelse fra Valgbarhed til Skolekommissionerne og Amtmandens Forbliven som født Medlem i Skoledirektionen. Hele Venstre i Landstinget, ogsaa de to Medlemmer, der ellers ikke er gaaet med Flertallet, er gaaet mod Skolenævnene i den Skikkelse, Folketinget havde givet disse. Jeg tør jo tro, at saaledes som den højtærede Minister har udtalt sig her i Dag med Hensyn til Skolenævnene, vil han kunne nogenlunde slaa sig til Rø med, hvad der i saa Henseende er gennemført i Landstinget: at der i det paagældende Skoledistrikt i Stedet for Skolenævnene blót træder et Udvalg af Forældrene, som har Stemmeret ved Indstillingen vedrørende Nybesættelser af Lærerembederne. Derfor kan jeg ikke nægte, at jeg maa være veltilfreds med den Affattelse, Landstinget har givet Lovforslaget.

Ved eet Punkt, som er nævnt af den ærede foregaaende Taler, kan jeg dog rent personligt give ham min Tilslutning. Med Hensyn til den Bestemmelse, som er indført i Landstinget, at Bibelhistorie skal være tvungent Eksamensfag, sidestillet med Færdighedsfagene, kan jeg ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) udtalte. Jeg kan være glad over, at Landstinget har undgaaet det i hvert Fald i denne Sammenhæng græsselige Ord „Religion“ og sat Bibelhistorie i Stedet for, men selv med den Forbedring maa jeg være en Modstander af at give Bibelhistorie denne Stilling. Det er en fuldstændig Miskendelse af Bibelhistoriens Stilling i Folkeskolen.

Angaaende Spørgsmaalet om Lærernes Afskedigelse gav jeg ved første Behandling i Fjor min Tilslutning til det oprindelige af Ministeren fremsatte Lovforslag, hvorefter den Ret, der blev givet Befolkningen ved den sidste Skolelov til at fremkalde en Lærers Afskedigelse, skulde begrænses saaledes, at den endelige Afgørelse skulde ligge hos Ministeren. Jeg gik alligevel med til denne Forandring, som Folketingets Udvalg i øvrigt blev enig om, hvorved man førte denne Afskedigelsesparagraf tilbage til den Form, den havde i Skoleloven, og jeg gjorde det ud fra den Betragtning, at det var vanskeligt at fratage Befolkningen en Ret, man en Gang havde givet den, naar det ikke paa eftertrykkelig Maade godtgjordes, at Retten var blevet misbrugt i den Tid, den havde kunnet bruges. Efter mit Kendskab til de Til-

fælde, hvori Afskedigelsesparagraffen er blevet benyttet i de forløbne Aar, er der ikke godtgjort nogen Misbrug af den. Der fremkom heller ikke under Udvalgets Forhandlinger, saa vidt jeg erindrer, noget, som kunde tyde derpaa. Alligevel er jeg siden Lærernes store Adresse blevet noget betænkelig ved at fastholde denne Afskedigelsesparagraf, og jeg synes, jeg ogsaa har kunnet mærke paa Forhandlingerne i Dag, at Stemningen i Folketinget er svinget noget med Hensyn til dette Spørgsmaal siden Behandlingen i Fjor. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det i hvert Fald vilde være det rigtigste, hvis Sagen kom i Fællesudvalg, at man tog dette Spørgsmaal op til en særdeles grundig Undersøgelse, for at man ikke skulde komme til at begaa Uret ved at fastholde denne Paragraf i dens nuværende Affattelse.

Angaaende Konsulenten mener jeg at have erfaret, at der har været saa almindelig Utilfredshed med den af Folketinget vedtagne Bestemmelse om Konsulentens Stilling, at jeg tror, der vil blive almindelig Tilfredshed med den Form, som Landstinget har givet den vedkommende Paragraf. Jeg kan for Resten ikke se, at Forskellen fra Folketingets Forslag er overmaade stor. Konsulenten faar Stemmeret i Skolekommissionen, medens han efter Folketingets Forslag i Fjor kun vilde blive raadgivende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man i hvert Fald i Lærerkredse vil skønne paa, at han faar Stemmeret, og jeg kan derfor ogsaa slutte mig til den Affattelse, Landstinget her har valgt.

Hvorvidt der ved Forhandlingen i et Fællesudvalg vil komme noget Resultat i denne Samling, er jeg ikke paa det rene med, Modsætningerne synes temmelig store. Jeg venter, at Afskedigelsesparagraffen skal blive en Anstødssten, som det ikke bliver let at komme over. Jeg er stemt for, at man fra begge Sider strækker sig saa vidt som muligt for at naa et Resultat, og skal gerne arbejde med dertil.

R. Andersen: Det er med nogen Beklagelse, jeg har set paa de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet i Landstinget, og jeg kan i alt væsentligt paa et enkelt Punkt nær holde mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Bjerrø (Jørgen Jensen). Jeg skal derfor kun kort omtale den Enkelthed, hvor jeg ikke kan slutte mig til det ærede Medlem, og som af de foregaaende Talere er betegnet som et Hovedpunkt, nemlig Afskedigelsesparagraffen. Den ærede sidste Taler